

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

27. Dies Aprilis. Plus persequitur lingua adulatoris, quàm manus
interfactoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

27. DIES APRILIS.

Plus persequitur lingua adulatoris , quàm manus interfectoris. *Sanctus Augustinus in Psalm. 69.*

Adulatio. I. **N**on adulator hodiernæ dæmonstrat tesseræ Adulationi , dæmonstrat perniciosorem pronuntiat Adulatoris linguam , quàm interfectoris manus. Ne tibi plus æquo placeant lenocinantis adulatoris blandimenta , aspice , quæ hîc depingam ejus blandimenta. Mos illorum est , lenociniis verborum subtili artificio compositis , insinuare se in potentium gratiam , & eorum aucupari benevolentiam : congerunt laudes supra omnem fidem , qui aureus hæmus est , quo prædam capiunt. In eo studiosissime elaborant : ut habeant in promptu exquisita præconia , ad exornandas corporis , animique dotes. quem virum honoratum , quem avarissimis suis votis obsident , cupidiorum laudis observent , tum videlicet omnia vela politæ suæ dictionis explicant , & afflante aurâ impudentiæ , gloriosè in altum feruntur : ille enim avidissimè crepantes adulationum bullas audit. Si quid dixerit promptum ex natura rerum , de elementis , de mixtis , de animantium varietate , de fluxu maris , fontium origine , de aëre , grandine , fulminibus , eum esse dicent , à quo Plato , & Aristoteles , & reliqui Philosophiæ Principes discere multa potuissent.

Si quid publicè , & in cætu aliorum pronuntia-
verit , Nestorem vocant , cujus ab ore , melle
dulcior fluebat oratio, nihil præ illo videri M. Tul-
lium.

II. Neque in eo ludo malitiæ, & dissimulationis,
est tantum in laudando eruditus assentator , sed et-
iam in vituperando , estque semper in statione , ut
quocunque ventus afflaverit , eo remis, velisque ra-
piatur, in quo mirabilem versuti ingenii mutabilita-
tem videre licet. Nam si fortè virum potentem vi-
derint , quem assentatiunlis suis captare student :
iratum in Titium , v. g. ob leviculam erroris suspi-
cionem, tum palæstram suam ingressi, meledicentis-
simæ, & petulantissimæ obtrectationis nihil non ma-
li in Titium conferunt , illum improbum , & furio-
sum , & bipedum omnium nequissimum dicunt ,
rotam meritum , & tunicam molestam , quod im-
manifaciilegio Deum offenderit. Redeat in gratiam
Titius , & à magno illo viro consuetâ benevolentiam
excipiat, redit in theatrum adulator, novâ indutus
personâ : jam Titius vir est omnium , qui sunt , aut
fuerunt , optimus , & illius amore dignissimus ,
qui nuto suo , gratiaque potest fortunare alios , &
propè in cælum attollere. Hinc igitur, nominati
fuère Chamaleontes , qui colores rerum omni-
um excipiunt , quibus adhæserint ; à lilio , can-
didum , à rosa , purpureum , à beta , viridem , ab
aliis, alium , toties alii , quoties alia contingerint :
sic adulator in scena doctus inducere personam om-
nem , incredibili commutationum varietate, ad om-
nem se nutum , & aliorum voluntatem accommo-
dat.

III. Huius-

III. Hujusmodi sanè homines, qui verborum
 utuntur lenociniis ad captandam gratiam, animos
 que titillandos, acriter perstringit D. Bernardus, his
 verbis: (a) *Docuerunt linguam suam grandia loqui
 cum operentur exigua, largissimi promissores, & parvissimi
 exhibitores, blandissimi adulatores, & mordacissimi
 detractores, simplissimi dissimulatores, & malignissimi
 proditores.* Magnum igitur, se inducunt, in pericu-
 culum, qui hujusmodi parasitorum ambiunt contumeliam,
 tium, majus, qui expetunt contubernium. Quid enim
 expectandum ab hujusmodi hominibus est, quorum
 Princeps, & palmare dogma est, omnibus annuatim
 probare improbanda, dare verba, vendere fumum,
 modò gratiæ spes affulgeat, & favoris, & lautæ mes-
 sæ, & aliorum commodorum? Quis velit assentire
 culas inaniissimas suæ salutis periculo mercari? quod
 do quidem acriùs in nos sæviant illi, crepantibus
 dulationum bullis, & fucatis laudibus, quàm ulli ho-
 stes ensibus. Hinc illud Augustini: (b) *Levius debet
 putari, quod gladio minante; quàm quod lingua
 linte committitur.* Genus planè hominum potest
 bus infidum, sperantibus fallax. Oritur porro hoc
 tium ex animi pusillanimitate, & ingenii, ad nihil aliud
 tum assurgentis servilitate, ideoque excelsus animus
 vereque nobilis, nunquam se ad eas ineptias dimittit.
 De his ita Deum alloquitur S. Augustinus: (c) *Quis
 laudari vult ab hominibus, vituperante se, non despicitur
 ditur ab hominibus, judicante te, nec eripietur, dum
 nante te: Non erravit Poëta, dum hæc annuntiavit*

Nil dant mensipeta, nil portant præter Avete,

(a) l. 4. de conf. (b) l. de Bapt. cont. Donat. (c) l. 10. conf. c. 36.